

Sygnatura akt IV Ka 821/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SSO Agnieszka Połyniak SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 16 grudnia 2014 roku

sprawy **P. B.**

syna J. i J. z domu B.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 17 lipca 2014 roku, sygnatura akt II K 656/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznaje iż czyn przypisany oskarżonemu w punkcie III dyspozycji stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 283 k.k., a tym samym przy zastosowaniu tego przepisu wymiar orzeczonej względem P. B. kary pozbawienia wolności obniża do 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt 821/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem umorzono postępowanie karne w oparciu o art. 5 § 1 pkt 4 kpw wobec P. B. o to, że w nocy z 29/30 września 2011 roku w Ś. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą zabrał w celu przywłaszczenia z

budynku mieszczącego się przy ul. (...) pocięte rury miedziane oraz zawory CO o łącznej wartości nie większej niż 200 złotych na szkodę E. Ł. i J. Ł.,

to jest o wykroczenie z art. 119 § 1 kw;

Tymże wyrokiem umorzono postępowanie w oparciu o art. 5 § 1 pkt 4 kpw wobec P. B. o to, że w okresie od 1 lutego 2012 roku do 7 lutego 2012 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą zabrał w celu przywłaszczenia z otwartego terenu zakładu 20 sztuk europalet o łącznej wartości nie większej niż 350 złotych na szkodę Firmy (...) w Ś.,

to jest o wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Nadto P. B. uznany został za winnego tego, że działając wspólnie i w porozumieniu z G. S. 8 lutego 2012 roku w Ś., po uprzednim odkręceniu śrub skobla zabezpieczającego drzwi wejściowe do budynku przy ul. (...) dostał się do jego wnętrza i z pomieszczeń piwnicznych usiłował zabrać w celu przywłaszczenia głośnik basowy ze wzmacniaczem o wartości 260 złotych na szkodę J. Ł., jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji,

to jest za winnego popełnienia czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na mylnym przyjęciu, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i był już uprzednio kilkakrotnie karany sądownie za przestępstwa przeciwko mieniu, a poprzednie wyroki i wymierzone kary nie przyniosły pożądanego efektu, co skutkować powinno orzeczeniem kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, podczas gdy oskarżony P. B. nie był wcześniej kilkakrotnie karany sądownie, natomiast w chwili czynu oraz orzekania był osobą młodocianą, z inteligencją poniżej średniej i właściwym byłoby warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary, przy jednoczesnym stosowaniu dozoru kuratora.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie znacznie łagodniejszej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji dokonał nie tylko prawidłowych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, ale także i w znacznej części dotyczącej sylwetki oskarżonego, jego uprzedniej karalności i innych okoliczności mających wpływ na nie tylko sam wymiar kary pozbawienia wolności, ale także na brak podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

W szczególności należy zauważyć, że nie jest prawdziwe twierdzenie skarżącego, jakoby P. B. był uprzednio jednokrotnie karany przez sąd z tego względu, że pozostałe skazania bądź uległy zatarciu lub też miały miejsce po dokonaniu omawianego przestępstwa. Z danych o karalności dotyczących skazanego wynika wprost, że był on uprzednio 4 krotnie karany przez Sąd Rejonowy w Świdnicy za przestępstwa przeciwko mieniu i o ile można mieć wątpliwości co do skuteczności zarządzenia wykonania kary w sprawie VI K 308/10, o tyle takie nie zachodzą odnośnie pozostałych skazań, albowiem w sprawie II K 1183/10 wymierzono „bezwzględna” karę ograniczenia wolności, w sprawie III K 89/12 okres próby związanej z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności dotąd nie upłynął, zaś w sprawie II k 39/13 orzeczono tzw. bezwzględna karę pozbawienia wolności.

Prawdą przy tym jest, że dwa ostatecznie prawomocne skazania miały miejsce (jak twierdzi skarżący) po dokonaniu przez P. B. czynu opisanego w pkt. I części wstępnej zaskarżonego orzeczenia, to jednak jak wynika z treści art. 69 § 2 kk, rozważając ewentualne zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, sąd bierze pod uwagę także zachowanie sprawcy po popełnieniu przestępstwa, a zatem i jego późniejsze skazania.

Odmowie zastosowania względem oskarżonego art. 69 § 1 kk nie sprzeciwia się także fakt, że jest on osobą młodocianą, skoro jest on sprawcą na tyle niepoprawnym, że mimo młodego wieku „regularnie” wchodzi w konflikt z prawem.

Analizując z kolei treść opinii psychologicznej (k.231-235), oczywistym staje się, że intelekt P. B. sytuuje się istotnie poniżej przeciętnej, lecz nie jest to równoznaczne z jego upośledzeniem umysłowym, bowiem rozumie znaczenie podstawowych norm społecznych i nie jest osobą o nadmiernej podatności na sugestie innych osób. Znamionym przy tym jest, że badany oświadczył psychologowi, iż nie myśli o przyszłości, bo po co ma myśleć, skoro może iść do więzienia. Wskazuje to na zrozumienie przez P. B. naganności swoich zachowań i ewentualnych związanych z tym konsekwencji.

Za daniem P. B. kolejnej szansy i pozostawieniu go na wolności, nie przemawia także treść dokumentów dołączonych przez obrońcę do apelacji, albowiem zarówno opinia psychologiczna jak i orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego tyczą okresu sprzed 7 -8 lat, a zatem czasu kiedy oskarżony był jeszcze dzieckiem.

Sąd Okręgowy doszedł jednak do przekonania, że (w szczególności z uwagi na niewielką wartość przedmiotu przestępstwa, zważywszy, że zakończyło się ono na etapie usiłowania, mając na względzie właśnie akcentowaną przez obrońcę trudną sytuację życiową P. B. oraz z uwagi na to, iż w swoim domu rodzinnym nie miał właściwych wzorców zachowania, do których mógłby się odnieść) czyn przypisany oskarżonemu w pkt. III dyspozycji, a opisany w pkt. I części wstępnej zaskarżonego orzeczenia należy potraktować jako wypadek mniejszej wagi określony w art. 283 kk, co w konsekwencji doprowadziło do obniżenia kary jaką wymierzył oskarżonemu Sąd I instancji do 6 miesięcy pozbawienia wolności, lecz o dalszym łagodzeniu kary mowy być nie może.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w wyroku.